



Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja o wejściu w życie Protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim 1
- ★ Informacja w sprawie zawarcia Protokołu między Unią Europejską a Związkiem Komerów ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa 1
- ★ Informacja o wejściu w życie Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Seszeli 1
- ★ Powiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej 2

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 827/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 974/98 w odniesieniu do wprowadzenia euro na Litwie 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 828/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu w żywności⁽¹⁾ 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 829/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich⁽¹⁾ 9

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 830/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1890/2005, rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 2/2012 i rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 205/2013 w odniesieniu do zakresu produktu objętego obowiązującymi środkami antydumpingowymi dotyczącymi niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części oraz w odniesieniu do przeglądu dla przedsiębiorstwa wchodzącego na rynek, a także wprowadzające możliwość zwrotu lub umorzenia należności celnych w niektórych przypadkach** 16
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 831/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 24
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 832/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy zastosować do wniosków o pozwolenie na przywóz, złożonych w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 416/2014, w odniesieniu do niektórych zbóż pochodzących z Ukrainy 27

DECYZJE

2014/509/UE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie przyjęcia przez Litwę euro w dniu 1 stycznia 2015 r.** 29

2014/510/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 29 lipca 2014 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/88/UE tymczasowo zawieszającą przywóz z Bangladeszu środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego lub składających się z nich („pieprz żuwny”) w odniesieniu do okresu jej stosowania (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 5327)⁽¹⁾** 33

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja o wejściu w życie Protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim

Po podpisaniu protokołu w dniu 18 listopada 2013 r. Unia Europejska i Królestwo Marokańskie powiadomiły, odpowiednio, w dniu 16 grudnia 2013 r. i 15 lipca 2014 r., że zakończyły swoje wewnętrzne procedury w celu zawarcia tego protokołu.

W związku z powyższym protokół wchodzi w życie w dniu 15 lipca 2014 r., zgodnie ze swoim art. 12.

Informacja w sprawie zawarcia Protokołu między Unią Europejską a Związkiem Komorów ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa

W następstwie podpisania protokołu w dniu 23 grudnia 2013 r. Związek Komorów i Unia Europejska powiadomiły, odpowiednio, w dniu 23 grudnia 2013 r. i 14 maja 2014 r., że zakończyły swoje wewnętrzne procedury w celu zawarcia tego protokołu.

Protokół wszedł w życie — zgodnie z jego art. 14 — w dniu 14 maja 2014 r.

Informacja o wejściu w życie Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Seszeli

Po podpisaniu w dniu 18 grudnia 2013 r. protokołu do umowy o partnerstwie w sprawie połowów ⁽¹⁾ Unia Europejska i Republika Seszeli powiadomiły, odpowiednio, w dniu 14 maja i 25 czerwca 2014 r., że zakończyły swoje wewnętrzne procedury związane z zawarciem tego protokołu.

W związku z powyższym protokół, zgodnie ze swoim art. 16, wszedł w życie w dniu 25 czerwca 2014 r.

(¹) Protokół został opublikowany w Dz.U. L 4 z 9.1.2014, s. 3.

**Powiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania Umowy przejściowej o partnerstwie między
Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej ⁽¹⁾**

Unia Europejska i Republika Fidżi notyfikowały ukończenie procedur niezbędnych do tymczasowego stosowania Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej, zgodnie z art. 76 ust. 2 tej umowy. W związku z tym umowa ta ma od dnia 28 lipca 2014 r. tymczasowo zastosowanie między Unią Europejską a Republiką Fidżi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 272 z 16.10.2009, s. 1.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 827/2014

z dnia 23 lipca 2014 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 974/98 w odniesieniu do wprowadzenia euro na Litwie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 140 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 ⁽¹⁾ przewiduje zastąpienie przez euro walut państw członkowskich, które spełniły warunki konieczne do przyjęcia euro z datą, kiedy Wspólnota rozpoczęła trzeci etap unii gospodarczej i walutowej.
- (2) Zgodnie z art. 4 Aktu przystąpienia z 2003 r. Litwa jest państwem członkowskim objętym derogacją w rozumieniu art. 139 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”).
- (3) Zgodnie z decyzją Rady 2014/509/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie przyjęcia przez Litwę euro w dniu 1 stycznia 2015 r. ⁽²⁾, Litwa spełnia warunki konieczne do przyjęcia euro i należy uchylić derogację w stosunku do Litwy ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2015 r.
- (4) Wprowadzenie euro na Litwie wymaga rozszerzenia na Litwę obecnie obowiązujących przepisów rozporządzenia (WE) nr 974/98 dotyczących wprowadzenia euro.
- (5) W litewskim planie wymiany waluty krajowej na euro określono, że banknoty i monety euro powinny stać się prawnym środkiem płatniczym na Litwie z dniem wprowadzenia euro jako waluty. Datą przyjęcia euro i datą wymiany pieniądza gotówkowego powinien zatem być dzień 1 stycznia 2015 r. Okres stopniowego wycofywania waluty krajowej nie powinien mieć zastosowania.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 974/98,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 974/98 wprowadza się zmiany poprzez dopisanie następującego rzędu w tabeli pomiędzy wpisami dla Łotwy i Luksembourga.

„Litwa	1 stycznia 2015 r.	1 stycznia 2015 r.	Nie”
--------	--------------------	--------------------	------

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro (Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1).

⁽²⁾ Zob. s. 29 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2014 r.

W imieniu Rady
S. GOZI
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 828/2014**z dnia 30 lipca 2014 r.****w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu w żywności****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 3 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Osoby chore na celiakię cierpią na trwałą nietolerancję glutenu. Obecność glutenu została naukowo potwierdzona w następujących zbożach: pszenicy (tj. we wszystkich gatunkach *Triticum*, takich jak pszenica durum, orkisz i pszenica khorasan), w życie oraz w jęczmieniu. Gluten obecny w tych zbożach może mieć szkodliwy wpływ na zdrowie osób nietolerujących glutenu i dlatego osoby takie powinny unikać spożywania tych zbóż.
- (2) Informacja na temat nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu w żywności powinna pomóc osobom nietolerującym gluten w ustaleniu i wyborze zróżnicowanej diety obejmującej żywienie się w domu i poza domem.
- (3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 41/2009 ⁽²⁾ określono zharmonizowane zasady dotyczące przekazywanych konsumentom informacji na temat nieobecności („produkt bezglutenowy”) lub zmniejszonej zawartości glutenu („produkt o bardzo niskiej zawartości glutenu”) w żywności. Przepisy zawarte w tym rozporządzeniu opierają się na danych naukowych i gwarantują, że konsumenci nie zostaną wprowadzeni w błąd ani nie będą dezorientowani informacjami na temat nieobecności lub ograniczonej zawartości glutenu w żywności przekazywanymi na różnych podstawach.
- (4) W kontekście przeglądu przepisów dotyczących środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 ⁽³⁾ uchylono rozporządzenie (WE) nr 41/2009 z dniem 20 lipca 2016 r. Należy zapewnić, aby po tej dacie przekazywanie informacji na temat nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu w żywności, zgodnie z wymogami art. 36 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, było nadal oparte na odpowiednich danych naukowych i nie było przekazywane na różnych podstawach, co mogłoby wprowadzać w błąd lub dezorientować konsumentów. Niezbędne jest zatem utrzymanie w Unii jednolitych warunków stosowania wspomnianych wymogów do informacji na temat nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu w żywności, przekazywanych przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze, oraz oparcie tych warunków na rozporządzeniu (WE) nr 41/2009.
- (5) Niektóre rodzaje żywności wyprodukowano, przygotowano lub przetworzono specjalnie w taki sposób, aby ograniczyć zawartość glutenu w jednym lub w kilku składnikach zawierających gluten lub aby zastąpić składniki zawierające gluten innymi składnikami naturalnie bezglutenowymi. Inne rodzaje żywności zostały wyprodukowane wyłącznie ze składników naturalnie bezglutenowych.
- (6) Usuwanie glutenu z zawierających gluten zbóż jest skomplikowane ze względu na trudności techniczne oraz ograniczenia ekonomiczne. Z tego powodu produkcja całkowicie bezglutenowej żywności z takich zbóż jest utrudniona. W związku z powyższym wiele obecnych na rynku rodzajów żywności przetworzonej specjalnie w celu zmniejszenia zawartości glutenu w jednym lub w kilku składnikach zawierających gluten może zawierać małe pozostałości glutenu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 41/2009 z dnia 20 stycznia 2009 r. dotyczące składu i etykietowania środków spożywczych odpowiednich dla osób nietolerujących glutenu (Dz.U. L 16 z 21.1.2009, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylające dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35).

- (7) Większość osób nietolerujących glutenu może włączyć owoce do swojej diety bez negatywnych skutków dla zdrowia. Kwestia ta jest wciąż badana przez środowisko naukowe. Głównym powodem do niepokoju jest natomiast zanieczyszczenie owsa pszenicą, żytem lub jęczmieniem, które może mieć miejsce podczas zbiorów, transportu, przechowywania i przetwarzania. Dlatego też ryzyko zanieczyszczenia glutenem produktów zawierających owoce należy uwzględnić przy przekazywaniu stosownych informacji dotyczących takich produktów żywnościowych przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze.
- (8) Niektóre osoby nietolerujące glutenu mogą w granicach określonych wartości tolerować małe zmienne ilości glutenu. Aby konsumenci mogli odnaleźć na rynku środki spożywcze odpowiadające ich potrzebom i indywidualnym progom wrażliwości, dostępny powinien być szeroki wybór produktów o różnej niskiej zawartości glutenu, w granicach takich wartości. Produkty takie powinny być jednak odpowiednio oznaczane, tak aby osoby nietolerujące glutenu mogły z nich prawidłowo korzystać, przy wsparciu w formie kampanii informacyjnych w państwach członkowskich.
- (9) Należy zezwolić, aby żywności, którą wyprodukowano, przygotowano lub przetworzono specjalnie w taki sposób, aby ograniczyć zawartość glutenu w jednym lub w kilku składnikach zawierających gluten lub aby zastąpić składniki zawierające gluten innymi składnikami naturalnie bezglutenowymi, można było nadawać oznaczenia wskazujące na nieobecność („bezglutenowy”) lub zmniejszoną zawartość („o bardzo niskiej zawartości glutenu”) glutenu zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Należy również zezwolić, aby żywność ta mogła być opatrzona sformułowaniem informującym konsumentów, że została opracowana specjalnie dla osób nietolerujących glutenu.
- (10) Należy również zezwolić, aby żywności zawierającej składniki naturalnie bezglutenowe można było nadawać oznaczenia wskazujące na nieobecność glutenu zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym rozporządzeniu pod warunkiem spełnienia ogólnych warunków dotyczących rzetelnego informowania, określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011. W szczególności informacje na temat żywności nie powinny wprowadzać konsumenta w błąd, sugerując, że dana żywność posiada szczególne właściwości, gdy w rzeczywistości wszystkie podobne rodzaje żywności posiadają takie właściwości.
- (11) Dyrektywą Komisji 2006/141/WE ⁽¹⁾ zakazano stosowania składników zawierających gluten w produkcji preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt. Dlatego też stosowanie sformułowań „o bardzo niskiej zawartości glutenu” lub „bezglutenowy” przy przekazywaniu informacji o takich produktach powinno zostać zabronione, biorąc pod uwagę, że na podstawie niniejszego rozporządzenia sformułowania takie są stosowane do wskazywania na zawartość glutenu nieprzekraczającą odpowiednio 100 mg/kg i 20 mg/kg.
- (12) Do celów niniejszego rozporządzenia należy odpowiednio uwzględnić normę kodeksu żywnościowego dotyczącą środków spożywczych specjalnego przeznaczenia dietetycznego dla osób nietolerujących glutenu ⁽²⁾ (*Codex Standard for Foods for Special Dietary Use for Persons Intolerant to Gluten*).
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel i przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przekazywania konsumentom informacji na temat nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu w żywności.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2006/141/WE z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt oraz zmieniająca dyrektywę 1999/21/WE (Dz.U. L 401 z 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ CODEX STAN 118-1979.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „gluten” oznacza frakcję białka znajdującą się w pszenicy, życie, jęczmieniu, owsie lub w ich odmianach krzyżowych oraz ich pochodnych, której niektóre osoby nie tolerują oraz która nie rozpuszcza się w wodzie ani roztworze chlorku sodu 0,5 M;
- b) „pszenica” oznacza wszystkie gatunki *Triticum*.

Artykuł 3

Informacje dla konsumentów

1. Jeżeli informacje dla konsumentów na temat nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu w żywności przekazywane są w postaci sformułowań, informacje takie są podawane wyłącznie w formie sformułowań zawartych w załączniku oraz zgodnie z warunkami określonymi w tym załączniku.
2. Informacjom na temat żywności, o których mowa w ust. 1, mogą towarzyszyć sformułowania: „odpowiednie dla osób nietolerujących glutenu” lub „odpowiednie dla osób cierpiących na celiakię”.
3. Informacjom na temat żywności, o których mowa w ust. 1, mogą towarzyszyć sformułowania: „opracowane specjalnie dla osób nietolerujących glutenu” lub „opracowane specjalnie dla osób cierpiących na celiakię”, jeżeli żywność tę wyprodukowano, przygotowano lub przetworzono specjalnie w taki sposób, aby:
 - a) zmniejszyć zawartość glutenu w jednym lub większej liczbie składników zawierających gluten; lub
 - b) zastąpić składniki zawierające gluten innymi składnikami naturalnie bezglutenowymi.

Artykuł 4

Preparaty do początkowego żywienia niemowląt i preparaty do dalszego żywienia niemowląt

Zakazuje się przekazywania informacji na temat nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu w preparatach do początkowego żywienia niemowląt i w preparatach do dalszego żywienia niemowląt zdefiniowanych w dyrektywie 2006/141/WE.

Artykuł 5

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 20 lipca 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Dozwolone sformułowania dotyczące nieobecności lub zmniejszonej zawartości glutenu w żywności oraz warunki ich stosowania**A. Wymogi ogólne**

BEZGLUTENOWY

Sformułowanie „bezglutenowy” można stosować wyłącznie, jeśli dana żywność w postaci sprzedawanej konsumentowi końcowemu zawiera nie więcej niż 20 mg/kg glutenu.

O BARDZO NISKIEJ ZAWARTOŚCI GLUTENU

Sformułowanie „o bardzo niskiej zawartości glutenu” można stosować wyłącznie, jeżeli zawartość glutenu w żywności składającej się z jednego lub większej liczby składników lub zawierającej jeden lub większą liczbę składników wytworzonych z pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa lub ich odmian krzyżowych, które zostały specjalnie przetworzone w celu zmniejszenia zawartości glutenu, nie przekracza 100 mg/kg glutenu w żywności sprzedawanej konsumentowi końcowemu.

B. Dodatkowe wymogi dotyczące żywności zawierającej owies

Owies znajdujący się w żywności określonej jako bezglutenowa lub o bardzo niskiej zawartości glutenu musi być specjalnie wyprodukowany, przygotowany lub przetworzony, tak aby uniknąć zanieczyszczenia pszenicą, żytem, jęczmieniem lub ich odmianami krzyżowymi, a zawartość glutenu w takim owsie nie może przekraczać 20 mg/kg.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 829/2014**z dnia 30 lipca 2014 r.****w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 38 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1235/2008 ⁽²⁾ ustanawia wykaz krajów trzecich, których systemy produkcji i środki kontroli w odniesieniu do produkcji ekologicznej produktów rolnych uznawane są za równoważne z tymi ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007.
- (2) Uznanie Szwajcarii zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 dotyczy obecnie przetworzonych produktów rolnych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyjątkiem drożdży. Szwajcaria złożyła do Komisji wniosek o uznanie równoważności także w odniesieniu do ekologicznych drożdży. Na podstawie analizy informacji przekazanych wraz z tym wnioskiem oraz późniejszych wyjaśnień przedstawionych przez Szwajcarię uznano, że przepisy regulujące produkcję i kontrolę ekologicznych drożdży w tym kraju są równoważne z przepisami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007 oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 889/2008 ⁽³⁾. W związku z tym uznanie równoważności szwajcarskich systemów produkcji i środków kontroli w odniesieniu do przetworzonych produktów rolnych przeznaczonych do spożycia przez ludzi powinno dotyczyć także drożdży ekologicznych.
- (3) Uznanie Nowej Zelandii zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 dotyczy obecnie przetworzonych produktów rolnych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyjątkiem wina i drożdży. Władze Nowej Zelandii złożyły do Komisji wniosek o uznanie równoważności także w odniesieniu do ekologicznego wina. Na podstawie analizy informacji przekazanych wraz z tym wnioskiem oraz późniejszych wyjaśnień przedstawionych przez Nową Zelandię uznano, że przepisy regulujące produkcję i kontrolę ekologicznego wina w tym kraju są równoważne z przepisami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007 oraz w rozporządzeniu (WE) nr 889/2008. W związku z tym uznanie równoważności nowozelandzkich systemów produkcji i środków kontroli w odniesieniu do przetworzonych produktów rolnych przeznaczonych do spożycia przez ludzi powinno dotyczyć także wina ekologicznego.
- (4) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Nową Zelandię, doszło do zmiany właściwego organu, jednej z jednostek certyfikujących oraz jednostki wydającej świadectwo. Zmianę tę należy uwzględnić w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.
- (5) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 zawiera wykaz jednostek certyfikujących i organów kontroli uprawnionych do przeprowadzania kontroli i wydawania świadectw w państwach trzecich dla celów równoważności.
- (6) Komisja zbadała otrzymane do dnia 31 października 2013 r. wnioski o wpis do wykazu znajdującego się w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008. Po przeanalizowaniu wszystkich dostarczonych informacji, jednostki certyfikujące i organy kontroli, które okazały się zgodne z odpowiednimi wymogami, należy wpisać do wymienionego wykazu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1).

- (7) „LibanCert” figuruje w wykazie w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008. Jednakże podmiot ten nie przekazał Komisji istotnych informacji dotyczących jednostki akredytującej, o których mowa w art. 33 ust. 3 akapity trzeci i czwarty rozporządzenia (WE) nr 834/2007, ani nie powiadomił o zmianach w dokumentacji technicznej zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1235/2008. Ponadto z rocznego sprawozdania przesłanego przez „LibanCert” w 2013 r. wynika, że podmiot ten nie spełnił wymogów specyfikacji określonych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008. „LibanCert” został poproszony przez Komisję o przedstawienie wyjaśnień odnośnie do wymienionych kwestii, ale nie udzielił on odpowiedzi w ustalonym terminie. Według informacji, którymi dysponuje Komisja, „LibanCert” zaprzestał działalności. W związku z tym należy wykreślić go z wykazu w załączniku IV.
- (8) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 zmienionego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 355/2014 ⁽¹⁾ zawiera błąd w odniesieniu do numeru kodu państwa trzeciego we wpisie dotyczącym jednostki certyfikującej „Abcert AG” oraz błędne odniesienie do „IMO Swiss AG” zamiast „IMOSwiss AG”.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić i sprostować załączniki III i IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.
- (10) Ze względu na pewność prawa, sprostowane wpisy dotyczące Abcert AG i IMOSwiss AG należy stosować od daty wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 355/2014.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Produkcji Ekologicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Punkt 1 i pkt 5 lit. a) załącznika II stosuje się od dnia 12 kwietnia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 355/2014 z dnia 8 kwietnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1235/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 106 z 9.4.2014, s. 15).

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) we wpisie odnoszącym się do Szwajcarii, pkt 1 „Kategorie produktów” wiersz „Przetworzone produkty rolne przeznaczone do spożycia”, skreśla się przypis 2;
- 2) wpis dotyczący Nowej Zelandii otrzymuje brzmienie:
 - a) w pkt 1 „Kategorie produktów” wiersz „Przetworzone produkty rolne przeznaczone do spożycia” przypis 2 otrzymuje brzmienie:
„⁽²⁾ Z wyłączeniem drożdży.”;
 - b) punkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4. **Właściwy organ:** Ministry for Primary Industries (MPI)
<http://www.foodsafety.govt.nz/industry/sectors/organics/>”;
 - c) w pkt 5 wiersz dotyczący NZ-BIO-001 otrzymuje brzmienie:

„NZ-BIO-001	Ministry for Primary Industries (MPI)	http://www.foodsafety.govt.nz/industry/sectors/organics/ ”
-------------	---------------------------------------	---

- d) punkt 6 otrzymuje brzmienie:
„**Jednostki wystawiające świadectwo:** Ministry for Primary Industries (MPI)”.

—

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 wprowadza się następujące zmiany i sprostowania:

- 1) we wpisie odnoszącym się do „**Abcert AG**” pkt 3 wiersz dotyczący Mołdawii otrzymuje brzmienie:

„Mołdawia	MD-BIO-137	x	—	—	—	—	—”
-----------	------------	---	---	---	---	---	----

- 2) we wpisie odnoszącym się do „**CCPB Srl**” wprowadza się następujące zmiany:

- a) punkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa trzecie, stosowne numery kodów oraz kategorie produktów:

Państwo trzecie	Numer kodu	Kategorie produktów					
		A	B	C	D	E	F
Chiny	CN-BIO-102	x	—	—	x	—	—
Egipt	EG-BIO-102	x	x	—	x	—	—
Irak	IQ-BIO-102	x	—	—	—	—	—
Liban	LB-BIO-102	x	x	—	x	—	—
Maroko	MA-BIO-102	x	—	—	x	—	—
Filipiny	PH-BIO-102	x	—	—	x	—	—
San Marino	SM-BIO-102	x	x	—	x	—	—
Syria	SY-BIO-102	x	—	—	—	—	—
Tunezja	TN-BIO-102	—	x	—	—	—	—
Turcja	TR-BIO-102	x	x	—	x	—	—”

- b) punkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji, wina i produktów objętych załącznikiem III”;

- 3) we wpisie odnoszącym się do „**Control Union Certifications**” pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa trzecie, stosowne numery kodów oraz kategorie produktów:

Państwo trzecie	Numer kodu	Kategorie produktów					
		A	B	C	D	E	F
Afganistan	AF-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Albania	AL-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Bermudy	BM-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Bhutan	BT-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Brazylia	BR-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Burkina Faso	BF-BIO-149	x	x	x	x	x	x

Państwo trzecie	Numer kodu	Kategorie produktów					
		A	B	C	D	E	F
Birma/Mjanma	MM-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Kambodża	KH-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Kanada	CA-BIO-149	—	—	x	—	—	—
Chiny	CN-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Kolumbia	CO-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Kostaryka	CR-BIO-149	—	x	x	—	x	—
Wybrzeże Kości Słoniowej	CI-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Republika Dominikańska	DO-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Ekwador	EC-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Egipt	EG-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Etiopia	ET-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Ghana	GH-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Gwinea	GN-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Honduras	HN-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Hongkong	HK-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Indie	IN-BIO-149	—	x	x	x	x	—
Indonezja	ID-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Iran	IR-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Izrael	IL-BIO-149	—	x	x	—	x	—
Japonia	JP-BIO-149	—	x	x	—	x	—
Korea Południowa	KR-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Kirgistan	KG-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Laos	LA-BIO-149	x	x	x	x	x	x
była jugosłowiańska republika Macedonii	MK-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Malezja	MY-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Mali	ML-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Mauritius	MU-BIO-149	x	x	x	x	x	x

Państwo trzecie	Numer kodu	Kategorie produktów					
		A	B	C	D	E	F
Meksyk	MX-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Mołdawia	MD-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Mozambik	MZ-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Nepal	NP-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Nigeria	NG-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Pakistan	PK-BIO-149	x	x	x	x	x	x
okupowane terytoria palestyńskie	PS-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Panama	PA-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Paragwaj	PY-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Peru	PE-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Filipiny	PH-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Rwanda	RW-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Serbia	RS-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Sierra Leone	SL-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Singapur	SG-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Republika Południowej Afryki	ZA-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Sri Lanka	LK-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Szwajcaria	CH-BIO-149	—	—	x	—	—	—
Syria	SY-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Tanzania	TZ-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Tajlandia	TH-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Timor Wschodni	TL-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Turcja	TR-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Uganda	UG-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Ukraina	UA-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Zjednoczone Emiraty Arabskie	AE-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Stany Zjednoczone	US-BIO-149	—	—	x	—	—	—
Urugwaj	UY-BIO-149	x	x	x	x	x	x

Państwo trzecie	Numer kodu	Kategorie produktów					
		A	B	C	D	E	F
Uzbekistan	UZ-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Wietnam	VN-BIO-149	x	x	x	x	x	x
Zambia	ZN-BIO-149	x	x	x	x	x	x”

4) we wpisie odnoszącym się do „**IBD Certifications Ltd**” pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa trzecie, stosowne numery kodów oraz kategorie produktów:

Państwo trzecie	Numer kodu	Kategorie produktów					
		A	B	C	D	E	F
Brazylia	BR-BIO-122	x	x	x	x	x	—
Chiny	CN-BIO-122	x	—	—	x	x	—
Meksyk	MX-BIO-122	—	x	—	x	—	—”

5) we wpisie odnoszącym się do „**IMO Swiss AG**” wprowadza się następujące zmiany:

- a) nazwę „IMO Swiss AG” zastępuje się nazwą „IMOsuisse AG”;
- b) punkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i produktów objętych załącznikiem III”;

6) skreśla się wpis dotyczący „**LibanCert**”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 830/2014**z dnia 30 lipca 2014 r.**

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1890/2005, rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 2/2012 i rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 205/2013 w odniesieniu do zakresu produktu objętego obowiązującymi środkami antydumpingowymi dotyczącymi niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części oraz w odniesieniu do przeglądu dla przedsiębiorstwa wchodzącego na rynek, a także wprowadzające możliwość zwrotu lub umorzenia należności celnych w niektórych przypadkach

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4 oraz art. 11 ust. 3, 5 i 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1890/2005 ⁽²⁾ („pierwotne rozporządzenie”) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe („pierwotne środki”) na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części („EZSN”), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Indonezji, Tajwanu, Tajlandii i Wietnamu.
- (2) W następstwie przeglądu wygaśnięcia („przeгляд wygaśnięcia”) na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 („rozporządzenie podstawowe”), który to przegląd ograniczał się do środków wprowadzonych względem przywozu pochodzącego z ChRL i Tajwanu, przedłużono obowiązywanie pierwotnych środków, wynoszących od 11,4 % do 27,4 % dla ChRL i od 8,8 % do 23,6 % dla Tajwanu, rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 2/2012 ⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie przeglądu wygaśnięcia”).
- (3) W następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków na podstawie art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego („dochodzenie w sprawie obejścia środków”) ostateczne cło antydumpingowe mające zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw” z ChRL zostało rozszerzone rozporządzeniem (UE) nr 205/2013 ⁽⁴⁾ na przywóz EZSN wysyłanych z Filipin, niezależnie od tego, czy zostały zadeklarowane jako pochodzące z Filipin, czy też nie.

2. Wszczęcie przeglądu okresowego

- (4) Producent eksportujący z Tajwanu, przedsiębiorstwo Sheh Kai Precision Co., Ltd („wnioskodawca”), złożył wniosek dotyczący częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wnioskodawca wystąpił o wyłączenie niektórych typów elementów złącznych, a mianowicie bimetalowych elementów złącznych („BEZ”), z zakresu obowiązujących środków, utrzymując, że mają one odmienne właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1890/2005 z dnia 14 listopada 2005 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indonezji, Tajwanu, Tajlandii i Wietnamu oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzących z Malezji i Filipin (Dz.U. L 302 z 19.11.2005, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 2/2012 z dnia 4 stycznia 2012 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 5 z 7.1.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 205/2013 z dnia 7 marca 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 2/2012 na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej, wysyłanych z Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Filipin, oraz zamykające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych przez to rozporządzenie wobec przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części wysyłanych z Malezji i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajlandii (Dz.U. L 68 z 12.3.2013, s. 1).

- (5) Ustaliwszy, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, i po konsultacji z Komitetem Doradczym, w dniu 6 czerwca 2013 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu („zawiadomienie o wszczęciu”) opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ wszczęcie częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z ChRL i Tajwanu ⁽²⁾.
- (6) Obecny przegląd jest ograniczony do zbadania zakresu produktu w celu wyjaśnienia, czy niektóre rodzaje produktów spośród wkrętów ze stali nierdzewnej, w szczególności BEZ, wchodzi w zakres środków pierwotnych.

3. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (7) Komisja powiadomiła o wszczęciu dochodzenia znanych producentów unijnych i ich stowarzyszenia, importerów i użytkowników, przedstawicieli krajów eksportujących, jak również wszystkich znanych producentów w ChRL i na Tajwanie.
- (8) Komisja zażądała informacji od wszystkich wyżej wymienionych stron oraz od tych stron, które zgłosiły się w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Komisja umożliwiła również zainteresowanym stronom przedstawienie swoich stanowisk na piśmie oraz wystąpienie z wnioskiem o przesłuchanie.
- (9) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu nadesłało trzynastu producentów eksportujących z Tajwanu, jeden producent eksportujący z ChRL, jeden producent unijny, siedmiu importerów i jeden użytkownik.
- (10) Ponadto stowarzyszenie reprezentujące producentów unijnych — którzy występowali jako skarżący w dochodzeniu pierwotnym i podczas przeglądu wygaśnięcia — potwierdziło, że żadne z tych przedsiębiorstw unijnych nie produkuje BEZ, a zatem nie mają one opinii na temat cech BEZ.
- (11) Żadne z pozostałych sześciu europejskich stowarzyszeń producentów, znanych z pierwotnego dochodzenia, nie przedstawiło żadnych informacji.
- (12) W toku dochodzenia żadna ze stron nie zwróciła się o przesłuchanie.

4. Wizyty weryfikacyjne

- (13) Komisja zdobyła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za konieczne. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producent unijny

— Reisser Schraubentechnik GmbH, Ingelfingen-Criesbach, Niemcy

Importer unijny

— Till and Whitehead Ltd., Cheltenham, Zjednoczone Królestwo

Producenci eksportujący na Tajwanie

— Sheh Kai Precision Co., Ltd, Kaohsiung, Tajwan

— Metalink Precision Industries Co., Ltd, Kaohsiung, Tajwan

— Sun Through Industrial Co., Ltd, Hemei Township, Tajwan

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM

- (14) Produktem objętym postępowaniem, zgodnie z definicją w art. 1 ust. 1 rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia, są niektóre elementy złączne ze stali nierdzewnej oraz ich części, obecnie objęte kodami CN 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 i 7318 15 70, pochodzące z ChRL i Tajwanu.
- (15) We wniosku o dokonanie przeglądu wnioskodawca wystąpił o wyłączenie niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej z zakresu obowiązujących środków antidumpingowych. Wnioskodawca zdefiniował produkt, o którego wyłączenie zwraca się we wniosku o przegląd, jako „wkręty bimetalowe samogwintujące i samowierzące z trzonem i łbem ze stali nierdzewnej oraz ze skrzydłami ze stali węglowej, które umożliwiają wkrętom wywiercenie otworu pilotowego oraz jego nagwintowanie w twardym metalu, obecnie objęte kodem CN ex 7318 14 10”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 160 z 6.6.2013, s. 3.

⁽²⁾ Przegląd okresowy wszczęto z urzędu w odniesieniu do ChRL, ponieważ obecnie obowiązujące środki mają zastosowanie zarówno do Tajwanu, jak i ChRL.

- (16) Jeden ze współpracujących importerów stwierdził, że Komisja powinna była dokonać rozróżnienia nie pomiędzy EZSN a BEZ, lecz pomiędzy elementami złącznymi samowiercącymi a samogwintującymi, aby wykluczyć elementy złączne samowiercące z zakresu produktu objętego środkami antydumpingowymi, niezależnie od tego, czy są to BEZ czy EZSN.
- (17) Celem obecnego przeglądu, jak wskazano we wniosku złożonym przez wnioskodawcę i o czym wspomniano w pkt 4 akapit pierwszy zawiadomienia o wszczęciu, jest zbadanie, czy właśnie wkręty bimetalowe samogwintujące i samowiercące należy wyłączyć z zakresu produktów, które obecnie są przedmiotem środków antydumpingowych. Powyższy wniosek został w związku z tym odrzucony.
- (18) Jednocześnie Komisja wzięła pod uwagę różnice między elementami złącznymi samogwintującymi i samowiercącymi. Znalazło to odzwierciedlenie w zmianie definicji przedstawionej przez wnioskodawcę i cytowanej w motywie 15, jak wspomniano w motywie 19.
- (19) Na potrzeby niniejszego przeglądu „BEZ” należy zdefiniować jako wkręty bimetalowe samowiercące z trzonem i łbem ze stali nierdzewnej oraz ostrzem i początkiem gwintu ze stali węglowej, zespawanymi razem, które umożliwiają wkrętowi wywiercenie otworu pilotowego oraz jego nagwintowanie w twardej stali, oraz wkręty bimetalowe samogwintujące z trzonem i łbem ze stali nierdzewnej oraz początkiem gwintu ze stali węglowej, zespawanymi razem, które umożliwiają wkrętowi nagwintowanie własnego otworu w twardej stali; oba rodzaje są obecnie objęte kodem CN ex 7318 14 10.
- (20) BEZ są stosunkowo nowym produktem na rynku, stworzonym w celu połączenia w jednym elemencie złącznym najistotniejszych zalet elementów złącznych ze stali węglowej (twardości) i ze stali nierdzewnej (odporności na korozję). BEZ są produkowane przez zespawanie części ze stali węglowej z częścią ze stali nierdzewnej, przez co powstaje element złączny samowiercący lub samogwintujący, którego ostrze i początek gwintu (a w przypadku elementów złącznych samogwintujących — wyłącznie początek gwintu, ponieważ ostrze nie istnieje) są wykonane ze stali węglowej, natomiast trzon z dalszym gwintem i łeb są wykonane ze stali nierdzewnej.
- (21) W przypadku takich BEZ jest możliwe ich wprowadzenie w blachę o grubości nawet do 25 mm bez konieczności uprzedniego nawiercania, podczas gdy normalny EZSN można wprowadzić w blachę o maksymalnej grubości 3 mm. Jednocześnie BEZ zachowują odporność na korozję, przez co są odpowiednie dla zastosowań na zewnątrz, takich jak okna i dachy, a także w środowiskach chemicznie agresywnych, jak baseny i niektóre zakłady przemysłowe.

C. WYNIKI DOCHODZENIA

Metodyka

- (22) Zarówno w dochodzeniu pierwotnym, jak i w dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia nie rozróżniano BEZ i EZSN. Innymi słowy gromadzono jedynie informacje na temat różnych rodzajów stali nierdzewnej stosowanych jako surowiec do produkcji elementów złącznych, natomiast nie gromadzono danych o elementach złącznych zawierających zarówno stal nierdzewną, jak i stal węglową jako surowiec.
- (23) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń w ramach przeglądu wygaśnięcia jedna zainteresowana strona twierdziła, że bimetalowe elementy złączne nie powinny być częścią zakresu produktu ze względu na ich znaczną odmienną od elementów złącznych ze stali nierdzewnej pod względem ceny jednostkowej sprzedaży, kosztów produkcji, podstawowych cech fizycznych i technicznych (surowców) oraz zastosowań⁽¹⁾. Jak jednak wyjaśniono w motywie 21 rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia, w kontekście przeglądu wygaśnięcia nie można zmienić zakresu produktu.
- (24) W celu oceny, czy BEZ są objęte środkami pierwotnymi, zbadano, czy BEZ i EZSN mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania końcowe. W tym kontekście zbadano również możliwość wymiennego stosowania tych dwóch rodzajów elementów złącznych oraz istnienie konkurencji między nimi.

Podstawowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne

Cechy fizyczne

- (25) Główną różnicą cech fizycznych BEZ i EZSN jest fakt, że BEZ jest wykonany z dwóch różnych rodzajów stali, zespawanych ze sobą, natomiast typowy EZSN jest wycięty i uformowany z jednego drutu ze stali nierdzewnej. W przypadku BEZ trzy do czterech początkowych zwojów gwintu oraz ostrze wiercące są wykonane ze stali węglowej, natomiast łeb i trzon ze stali nierdzewnej.

⁽¹⁾ Motyw 22 rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia.

- (26) O ile nie zastosowano specjalnego powlekania, można wizualnie rozróżnić części BEZ wykonane ze stali nierdzewnej i ze stali węglowej. Należy zaznaczyć, że w większości przypadków elementy złączne poddaje się procesowi powlekania, który dodatkowo zwiększa ich odporność na korozję, przez co rozróżnienie EZSN i BEZ gołym okiem nie zawsze jest możliwe.
- (27) Część BEZ wykonana ze stali węglowej ma jednak właściwości magnetyczne, które są ważną cechą mogącą służyć odróżnieniu tego elementu od EZSN.

Cechy techniczne

- (28) Dzięki części wykonanej ze stali węglowej BEZ mają zdolność wiercenia i gwintowania otworów w twardych, grubych blachach stalowych. EZSN, z uwagi na cechy stali nierdzewnej, nie mają tej zdolności.

Cechy chemiczne

- (29) Ze względu na obecność części ze stali węglowej skład chemiczny BEZ różni się od EZSN, które wykonane są wyłącznie ze stali nierdzewnej.

Podsumowanie

- (30) Na podstawie powyższego opisu stwierdza się, że jakkolwiek BEZ mogą się wydawać fizycznie podobne do EZSN (powlekanych), to ich podstawowe cechy fizyczne, techniczne i chemiczne są inne niż EZSN.

Zastosowanie końcowe i zamienność

- (31) Komisja zbadała, czy stwierdzone odmienne cechy fizyczne, chemiczne oraz techniczne BEZ i EZSN przekładają się na ich różne zastosowanie końcowe i postrzeganie przez rynek.
- (32) Ustalono, że BEZ są wykorzystywane głównie na zewnątrz — w metalowych pokryciach dachów, okładzinach metalowych, ramach okiennych, a także wewnątrz do mocowań w chemicznie agresywnych środowiskach, takich jak baseny oraz niektóre zakłady przemysłowe. We wszystkich tych zastosowaniach zwykle konieczne jest łączenie ze sobą blach różnej grubości lub łączenie ich z innymi materiałami, jak warstwy izolacyjne o różnym składzie. We wszystkich tych przypadkach stosowanie elementów złącznych odpornych na korozję jest bardzo istotne z punktu widzenia klienta, a w niektórych sytuacjach lub krajach jest nawet wymagane prawem.
- (33) BEZ zostały zaprojektowane specjalnie po to, aby sprostać wymaganiom typowym dla takich zastosowań, tj. aby były one w stanie wwiercić się we wszelkiego rodzaju powierzchni, w tym grube blachy (podobnie jak elementy złączne ze stali węglowej), a jednocześnie były odporne na korozję (jak elementy złączne ze stali nierdzewnej).
- (34) Jedyny współpracujący producent unijny stwierdził, że ten sam rezultat, tj. łączenie różnych powierzchni, można osiągnąć przez zastosowanie zarówno BEZ, jak i EZSN. Zdaniem tego przedsiębiorstwa jedyną różnicą jest sposób wprowadzenia wkrętu, tzn. z uprzednim wywierceniem otworu lub bez. W pierwszym przypadku należy uprzednio wywiercić otwory wiertłem odpowiednio dostosowanym do materiału, a dopiero później wprowadzać wkręty. Jest to konieczne w przypadku stosowania EZSN i blach metalowych. Z tego względu wspomniane przedsiębiorstwo jest zdania, że wybór EZSN lub BEZ jest po prostu decyzją gospodarczą — czy zaakceptować wyższe koszty pracy, czy wyższe koszty materiałów.
- (35) W dochodzeniu wykazano jednak, że w praktyce uprzednie wiercenie otworów jest nie tylko czasochłonne i pracochłonne, ale w niektórych sytuacjach (w szczególności w przypadku ram okiennych) nawet niewykonalne. Zastosowanie tej metody wymagałoby bowiem wiercenia otworów w co najmniej trzech różnych powierzchniach — w każdej wiertłem innego rodzaju — a następnie idealnie równego ich dopasowania w celu wprowadzenia EZSN w otwór. Wynika z tego, że w takich przypadkach alternatywą dla BEZ jest stosowanie elementów złącznych z czystej stali węglowej, a nie EZSN (z czystej stali nierdzewnej). Elementy złączne z czystej stali węglowej nie spełniają jednak wymogu odporności na korozję.
- (36) Ponadto w przypadku uprzedniego wiercenia otworów w grubszych blachach EZSN nie jest w stanie sam nagwintować otworu od wewnątrz, przez co wytrzymałość takiego łączenia jest niższa niż w przypadku BEZ (lub elementu złącznego ze stali węglowej).
- (37) W związku z tym argument przedstawiony w motywie 34 należy odrzucić.

- (38) Z powyższego wynika, że stwierdzone różnice cech fizycznych, technicznych i chemicznych mają wpływ na końcowe zastosowanie BEZ. W przeciwieństwie do EZSN, BEZ mają dość specyficzne przeznaczenie, a ich stosowanie ogranicza się do ściśle określonych segmentów rynku, takich jak zewnętrzne konstrukcje metalowe, ramy okienne i niektóre łączenia wewnątrz budynków w agresywnych chemicznie środowiskach.

Różnice procesu produkcji, kosztów i cen

- (39) Dochodzenie wykazało, że proces produkcji BEZ różni się znacznie od procesu produkcji EZSN, ponieważ obejmuje szereg dodatkowych etapów produkcji oraz wymaga stosowania innych maszyn i specyficznej wiedzy. Za kosztowne, specyficzne i technologicznie wrażliwe etapy produkcji, stosowane wyłącznie do BEZ, należy uznać zwłaszcza spawanie i ogrzewanie indukcyjne.
- (40) Potwierdzono również, że te różnice w procesie produkcji wiążą się ze znacząco wyższymi kosztami produkcji i cenami BEZ. Różnica w kosztach produkcji dla podobnego rodzaju EZSN i BEZ wynosi od 40 % a 150 % w zależności od metody produkcji oraz rodzaju i długości elementu złącznego; różnice cenowe mogą przekraczać nawet 400 %.
- (41) Znaczna różnica cen (i kosztów) między BEZ a EZSN powoduje, że nie stosuje się BEZ w przypadkach, w których można z tym samym skutkiem zastosować EZSN, w szczególności do łączenia powierzchni innych niż grube blachy. Potwierdza to wniosek z motywu 38, że konsumenci są świadomi różnic między tymi dwoma typami elementów złącznych i postrzegają je jako różne produkty.

D. WNIOSKI DOTYCZĄCE ZAKRESU PRODUKTU

- (42) Z powyższych ustaleń wynika, że BEZ mają inne cechy fizyczne, chemiczne i techniczne niż EZSN oraz że różnice te są istotne dla końcowego zastosowania BEZ i postrzegania tego produktu przez rynek.
- (43) Możliwość zastąpienia BEZ przez EZSN jest raczej ograniczona, ponieważ w większości przypadków nie można zastosować EZSN z takim samym skutkiem jak BEZ. W przypadku braku BEZ użytkownicy stosowaliby raczej elementy złączne ze stali węglowej. Z kolei przeciwko możliwości zastąpienia EZSN przez BEZ przemawia znaczna różnica cen obu produktów.
- (44) W świetle różnic, o którym mowa powyżej, należy stwierdzić, że BEZ nie wchodzą w zakres produktu będącego przedmiotem dochodzenia pierwotnego, a środki nałożone w wyniku tego dochodzenia nie powinny być mieć zastosowania do przywozu BEZ. W związku z tym zakres stosowania środków należy uściślić z mocą wsteczną poprzez zmianę rozporządzenia (WE) nr 1890/2005, rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2/2012 oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 205/2013.

E. PRZEGLĄD DLA PRZEDSIĘBIORSTWA WCHODZĄCEGO NA RYNEK

- (45) Zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić przepis w rozporządzeniu w sprawie przeglądu wygaśnięcia w celu uwzględnienia wniosków o przegląd dla przedsiębiorstwa wchodzącego na rynek.

F. STOSOWANIE Z MOCĄ WSTECZNĄ

- (46) Z uwagi na to, że obecne dochodzenie przeglądowe ograniczało się do uściślenia zakresu produktu, a BEZ nie powinny być objęte pierwotnymi środkami, w celu uniknięcia ewentualnego uszczerbku dla importerów tego produktu uznaje się za właściwe zastosowanie powyższego ustalenia z mocą wsteczną od daty wejścia w życie pierwotnego rozporządzenia, co obejmuje również wszelki przywóz objęty cłami tymczasowymi w okresie od dnia 22 maja 2005 r. do dnia 19 listopada 2005 r.
- (47) W zawiadomieniu o wszczęciu wyraźnie zwrócono się do zainteresowanych stron do zgłaszania uwag dotyczących możliwych skutków ewentualnego zastosowania skutków przeglądu z mocą wsteczną. Dwaj importerzy wyrazili poparcie dla stosowania skutków przeglądu z mocą wsteczną; żadna z zainteresowanych stron nie wyraziła sprzeciwu.
- (48) W związku z powyższym należy zwrócić lub umorzyć cła tymczasowe ostatecznie pobrane oraz ostateczne cła antydumpingowe zapłacone na przywóz BEZ do Unii na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1890/2005, jak również ostateczne cła antydumpingowe zapłacone na przywóz BEZ do Unii na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2/2012, rozszerzonego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 205/2013 na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej, wysyłanych z Filipin, niezależnie od tego, czy zostały zadeklarowane jako pochodzące z Filipin, czy też nie. Wnioski o zwrot lub umorzenie należy składać do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego.

- (49) Niniejszy przegląd nie ma wpływu na termin, w którym wygasa rozporządzenie (UE) nr 2/2012 zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (50) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

G. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (51) Wszystkie zainteresowane strony poinformowano o najważniejszych faktach i okolicznościach prowadzących do powyższych wniosków oraz zwrócono się do nich o przedstawienie uwag. Wyznaczono również termin na przedstawienie uwag dotyczących ujawnionych informacji. Nie otrzymano żadnych informacji ani uwag,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 rozporządzenia (WE) 1890/2005 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części, obecnie objętych kodami CN 7318 12 10, ex 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 i 7318 15 70, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indonezji, Tajwanu, Tajlandii i Wietnamu.

Ostatecznym cłem antidumpingowym, o którym mowa, nie są objęte bimetale elementy złączne, zdefiniowane jako: wkręty bimetale samowierzące z trzonem i łbem ze stali nierdzewnej oraz ostrzem i początkiem gwintu ze stali węglowej, zespawanymi razem, które umożliwiają wkrętowi wywiercenie otworu pilotowego oraz jego nagwintowanie w twardej stali, oraz wkręty bimetale samogwintujące z trzonem i łbem ze stali nierdzewnej oraz początkiem gwintu ze stali węglowej, zespawanymi razem, które umożliwiają wkrętowi nagwintowanie własnego otworu w twardej stali; oba rodzaje są obecnie objęte kodem CN ex 7318 14 10.”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 2/2012 w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym nakłada się cło antidumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części, obecnie objętych kodami CN 7318 12 10, ex 7318 14 10 (kody TARIC od dnia następującego po dniu publikacji rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 830/2014 (*): 7318 14 10 51, 7318 14 10 59, 7318 14 10 81 i 7318 14 10 89), 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 i 7318 15 70, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu.

Ostatecznym cłem antidumpingowym, o którym mowa, nie są objęte bimetale elementy złączne, zdefiniowane jako: wkręty bimetale samowierzące z trzonem i łbem ze stali nierdzewnej oraz ostrzem i początkiem gwintu ze stali węglowej, zespawanymi razem, które umożliwiają wkrętowi wywiercenie otworu pilotowego oraz jego nagwintowanie w twardej stali, oraz wkręty bimetale samogwintujące z trzonem i łbem ze stali nierdzewnej oraz początkiem gwintu ze stali węglowej, zespawanymi razem, które umożliwiają wkrętowi nagwintowanie własnego otworu w twardej stali; oba rodzaje są obecnie objęte kodem CN ex 7318 14 10.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 830/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1890/2005, rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 2/2012 i rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 205/2013 w odniesieniu do zakresu produktu objętego obowiązującymi środkami antidumpingowymi dotyczącymi niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części oraz w odniesieniu do przeglądu dla przedsiębiorstwa wchodzącego na rynek, a także wprowadzające możliwość zwrotu lub umorzenia należności celnych w niektórych przypadkach (Dz.U. L 226 z 31.7.2014, s. 16).”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy producent eksportujący z Tajwanu przedstawi Komisji wystarczające dowody, że:

- a) nie prowadził wywozu do Unii produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 lipca 2003 r. do dnia 30 czerwca 2004 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem na Tajwanie, który podlega środkom wprowadzonym niniejszym rozporządzeniem; oraz
- c) rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem przeglądowym lub stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu do Unii znaczącej ilości wspomnianego produktu,

załącznik może zostać zmieniony poprzez dodanie do przedsiębiorstw współpracujących nowego producenta eksportującego niewłączonego do próby, a tym samym objętego średnią ważoną stawką celną na poziomie 15,8 %.”.

Artykuł 3

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 205/2013 otrzymuje brzmienie:

„1. Ostateczne cło antydumpingowe stosowane wobec »wszystkich pozostałych przedsiębiorstw« z Chińskiej Republiki Ludowej, nałożone art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 2/2012, zmienionego art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 830/2014 (*), na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części wysyłanych z Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Filipin, objętych obecnie kodami CN ex 7318 12 10, ex 7318 14 10, ex 7318 15 30, ex 7318 15 51, ex 7318 15 61 i ex 7318 15 70 (kody TARIC 7318 12 10 11, 7318 12 10 91, 7318 14 10 51, 7318 14 10 81, 7318 15 30 11, 7318 15 30 61, 7318 15 30 81, 7318 15 51 11, 7318 15 51 61, 7318 15 51 81, 7318 15 61 11, 7318 15 61 61, 7318 15 61 81, 7318 15 70 11, 7318 15 70 61 i 7318 15 70 81), z wyjątkiem produktów wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Multi-Tek Fasteners Inc, Clark Freeport Zone, Pampanga, Filipiny	B355
Rosario Fasteners Corporation, Cavite Economic Area, Filipiny	B356

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 830/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1890/2005, rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 2/2012 i rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 205/2013 w odniesieniu do zakresu produktu objętego obowiązującymi środkami antydumpingowymi dotyczącymi niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części oraz w odniesieniu do przeglądu dla przedsiębiorstwa wchodzącego na rynek, a także wprowadzające możliwość zwrotu lub umorzenia należności celnych w niektórych przypadkach (Dz.U. L 226 z 31.7.2014, s. 16).”;

Artykuł 4

W odniesieniu do towarów nieobjętych art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1890/2005 i art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2/2012, rozszerzonego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 205/2013 i zmienionego niniejszym rozporządzeniem, zwraca się lub umarza się ostateczne cła antydumpingowe zapłacone lub zaksięgowane zgodnie z art. 1 ust. 1 i art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1890/2005 oraz art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2/2012 rozszerzonego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 205/2013 przed zmianami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem.

Wniosek o zwrot lub umorzenie płatności składa się do krajowych organów celnych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa celnego. W przypadkach, w których terminy przewidziane w art. 236 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾ wygasły przed dniem lub w dniu publikacji niniejszego rozporządzenia bądź wygasają przed upływem sześciu miesięcy od tego dnia, terminy te niniejszym przedłuża się, tak aby wygaszały po upływie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się z mocą wsteczną od dnia 20 listopada 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 831/2014**z dnia 30 lipca 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	TR	41,5
	ZZ	41,5
0707 00 05	MK	65,0
	TR	81,4
	ZZ	73,2
0709 93 10	TR	96,1
	ZZ	96,1
0805 50 10	AR	108,3
	BO	98,4
	CL	153,6
	MGB	99,6
	UY	153,1
	ZA	145,8
	ZZ	126,5
	ZZ	126,5
0806 10 10	BR	152,3
	CL	90,0
	EG	159,6
	MA	148,6
	TR	160,3
	ZZ	142,2
	ZZ	142,2
	ZZ	142,2
0808 10 80	AR	178,9
	BR	62,3
	CL	91,5
	NZ	128,6
	US	155,0
	ZA	116,9
	ZZ	122,2
	ZZ	122,2
0808 30 90	AR	76,6
	CL	104,1
	NZ	177,1
	TR	191,6
	ZA	82,4
	ZZ	126,4
	ZZ	126,4
0809 10 00	MK	106,1
	TR	255,2
	XS	133,5
	ZZ	164,9
0809 29 00	CA	324,1
	TR	360,9
	US	408,0
	ZZ	364,3

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0809 30	MK	73,7
	TR	148,9
	ZZ	111,3
0809 40 05	BA	43,7
	MK	49,3
	TR	141,2
	ZZ	78,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 832/2014**z dnia 30 lipca 2014 r.****ustalające współczynnik przydziału, jaki należy zastosować do wniosków o pozwolenie na przywóz, złożonych w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 416/2014, w odniesieniu do niektórych zbóż pochodzących z Ukrainy**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 416/2014 ⁽²⁾ otwarto kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych zbóż pochodzących z Ukrainy.
- (2) Z powiadomień sporządzonych zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 416/2014 wynika, że wnioski o pozwolenie na przywóz złożone do właściwych organów w okresie od dnia 18 lipca 2014 r. od godz. 13 do dnia 25 lipca 2014 r. do godz. 13 czasu obowiązującego w Brukseli, zgodnie z art. 2 ust. 1 akapit drugi wspomnianego rozporządzenia, w odniesieniu do kontyngentu o numerze porządkowym 09.4308, dotyczą ilości większych niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą być wydawane pozwolenia, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski dla danego kontyngentu.
- (3) Należy również zaprzestać wydawania pozwoleń na przywóz dla kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.4308.
- (4) W celu zapewnienia efektywnego zarządzania procedurą wydawania pozwoleń na przywóz niniejsze rozporządzenie musi wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wnioski o pozwolenie na przywóz produktów objętych kontyngentem o numerze porządkowym 09.4308, o którym mowa w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 416/2014, złożone w okresie od dnia 18 lipca 2014 r. od godziny 13 do dnia 25 lipca 2014 r. do godz. 13 czasu obowiązującego w Brukseli, stanowią podstawę do wydania pozwoleń na ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, pomnożone przez współczynnik przydziału 80,115428 % w odniesieniu do wniosków złożonych w ramach kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.4308.

2. Wydawanie pozwoleń na ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski w okresie od dnia 25 lipca 2014 r. od godz. 13 czasu obowiązującego w Brukseli w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4308, o którym mowa w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 416/2014, zostaje zawieszona.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 416/2014 z dnia 23 kwietnia 2014 r. otwierające unijne kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych zbóż pochodzących z Ukrainy i ustalające zarządzanie tymi kontyngentami (Dz.U. L 121 z 24.4.2014, s. 53).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 23 lipca 2014 r.

w sprawie przyjęcia przez Litwę euro w dniu 1 stycznia 2015 r.

(2014/509/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 140 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając sprawozdanie Komisji Europejskiej,

uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Banku Centralnego,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając dyskusję w Radzie Europejskiej,

uwzględniając zalecenie członków Rady reprezentujących państwa członkowskie, których walutą jest euro,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Trzeci etap unii gospodarczej i walutowej („UGW”) rozpoczął się dnia 1 stycznia 1999 r. Rada, zebrana w Brukseli w dniu 3 maja 1998 r. w składzie szefów państw lub rządów, zdecydowała, że Belgia, Niemcy, Hiszpania, Francja, Irlandia, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Austria, Portugalia i Finlandia spełniły warunki konieczne do przyjęcia euro z dniem 1 stycznia 1999 r. ⁽¹⁾.
- (2) Decyzją 2000/427/WE ⁽²⁾ Rada zdecydowała, że Grecja spełniła warunki konieczne do przyjęcia euro z dniem 1 stycznia 2001 r. Decyzją 2006/495/WE ⁽³⁾ Rada zdecydowała, że Słowenia spełniła warunki konieczne do przyjęcia euro z dniem 1 stycznia 2007 r. Decyzjami 2007/503/WE ⁽⁴⁾ i 2007/504/WE ⁽⁵⁾ Rada zdecydowała, że Cypr i Malta spełniły warunki konieczne do przyjęcia euro z dniem 1 stycznia 2008 r. Decyzją 2008/608/WE ⁽⁶⁾ Rada zdecydowała, że Słowacja spełniła warunki konieczne do przyjęcia euro. Decyzją 2010/416/UE ⁽⁷⁾ Rada zdecydowała, że Estonia spełniła warunki konieczne do przyjęcia euro. Decyzją 2013/387/UE ⁽⁸⁾ Rada zdecydowała, że Łotwa spełniła warunki konieczne do przyjęcia euro.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 98/317/WE z dnia 3 maja 1998 r. zgodnie z art. 109j ust. 4 Traktatu (Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 30).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2000/427/WE z dnia 19 czerwca 2000 r. zgodnie z art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia przez Grecję jednej waluty z dniem 1 stycznia 2001 r. (Dz.U. L 167 z 7.7.2000, s. 19).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2006/495/WE z dnia 11 lipca 2006 r. zgodnie z art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia jednej waluty przez Słowenię z dniem 1 stycznia 2007 r. (Dz.U. L 195 z 15.7.2006, s. 25).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2007/503/WE z dnia 10 lipca 2007 r. zgodnie z art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia jednej waluty przez Cypr z dniem 1 stycznia 2008 r. (Dz.U. L 186 z 18.7.2007, s. 29).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2007/504/WE z dnia 10 lipca 2007 r. zgodnie z art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia jednej waluty przez Maltę z dniem 1 stycznia 2008 r. (Dz.U. L 186 z 18.7.2007, s. 32).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2008/608/WE z dnia 8 lipca 2008 r. zgodnie z art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia przez Słowację jednej waluty w dniu 1 stycznia 2009 r. (Dz.U. L 195 z 24.7.2008, s. 24).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2010/416/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zgodnie z art. 140 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia przez Estonię euro w dniu 1 stycznia 2011 r. (Dz.U. L 196 z 28.7.2010, s. 24).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2013/387/UE z dnia 9 lipca 2013 r. w sprawie przyjęcia przez Łotwę euro w dniu 1 stycznia 2014 r. (Dz.U. L 195 z 18.7.2013, s. 24).

- (3) Zgodnie z pkt 1 Protokołu w sprawie niektórych postanowień dotyczących Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską („Traktat WE”), Zjednoczone Królestwo powiadomiło Radę, że nie zamierza przejść do trzeciego etapu UGW z dniem 1 stycznia 1999 r. Od tego czasu powiadomienie to nie zostało zmienione. Zgodnie z pkt 1 Protokołu w sprawie niektórych postanowień dotyczących Danii, załączonego do Traktatu WE, oraz zgodnie z decyzją podjętą przez szefów państw lub rządów w Edynburgu w grudniu 1992 r. Dania powiadomiła Radę, że nie zamierza uczestniczyć w trzecim etapie UGW. Dania nie złożyła wniosku o rozpoczęcie procedury, o której mowa w art. 140 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (4) Na mocy decyzji 98/317/WE Szwecja jest objęta derogacją w rozumieniu art. 139 ust. 1 TFUE. Zgodnie z art. 4 Aktu przystąpienia z 2003 r. ⁽¹⁾ Republika Czeska, Litwa, Węgry i Polska są objęte derogacjami w rozumieniu art. 139 ust. 1 TFUE. Zgodnie z art. 5 Aktu przystąpienia z 2005 r. ⁽²⁾ Bułgaria i Rumunia są objęte derogacjami w rozumieniu art. 139 ust. 1 TFUE. Zgodnie z art. 5 Aktu przystąpienia z 2012 r. ⁽³⁾ Chorwacja jest objęta derogacją w rozumieniu art. 139 ust. 1 TFUE.
- (5) Europejski Bank Centralny („EBC”) został utworzony dnia 1 lipca 1998 r. Europejski system walutowy został zastąpiony mechanizmem kursowym, którego ustanowienie zostało uzgodnione rezolucją Rady Europejskiej z dnia 16 czerwca 1997 r. w sprawie utworzenia mechanizmu kursów walut w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej ⁽⁴⁾. Funkcjonowanie mechanizmu kursowego w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej (ERM II) zostało określone w porozumieniu z dnia 16 marca 2006 r. pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich spoza strefy euro określającym procedury operacyjne mechanizmu kursowego w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej ⁽⁵⁾.
- (6) Art. 140 ust. 2 TFUE określa procedurę uchylenia derogacji w stosunku do państw członkowskich, których to dotyczy. Przynajmniej raz na dwa lata lub na wniosek państwa członkowskiego objętego derogacją Komisja i EBC składają sprawozdania Radzie zgodnie z procedurą określoną w art. 140 ust. 1 TFUE.
- (7) Przepisy krajowe państw członkowskich, w tym statuty krajowych banków centralnych, należy w razie potrzeby dostosować w celu zapewnienia zgodności z art. 130 i 131 TFUE oraz ze Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego („Statut ESBC i EBC”). Sprawozdania Komisji i EBC zawierają szczegółową ocenę zgodności przepisów prawa Litwy z art. 130 i 131 TFUE oraz ze Statutem ESBC i EBC.
- (8) Zgodnie z art. 1 Protokołu nr 13 w sprawie kryteriów konwergencji, o których mowa w art. 140 TFUE, kryterium stabilności cen określone w art. 140 ust. 1 tiret pierwsze TFUE oznacza, że państwo członkowskie osiągnęło trwały poziom stabilności cen, a średnia stopa inflacji, odnotowana w ciągu jednego roku poprzedzającego badanie, nie przekracza o więcej niż 1,5 punktu procentowego stopy inflacji w co najwyżej trzech państwach członkowskich o najbardziej stabilnych cenach. Na potrzeby kryterium stabilności cen inflacja jest mierzona za pomocą zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych zdefiniowanych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2494/95 ⁽⁶⁾. W celu oceny, czy kryterium stabilności cen zostało spełnione, inflacja w poszczególnych państwach członkowskich jest mierzona jako procentowa zmiana średniej arytmetycznej 12 wskaźników miesięcznych w stosunku do średniej arytmetycznej 12 wskaźników miesięcznych w poprzednim okresie. W sprawozdaniach Komisji i EBC jako wartość referencyjna przyjęta została zwykła średnia arytmetyczna stóp inflacji trzech państw członkowskich o najbardziej stabilnych cenach powiększona o 1,5 punktu procentowego. Wyliczono, że w okresie jednego roku do kwietnia 2014 r. włącznie wartość referencyjna inflacji wynosiła 1,7 %; trzema państwami członkowskimi o najbardziej stabilnych cenach były Łotwa, Portugalia i Irlandia, ze stopami inflacji wynoszącymi, odpowiednio, 0,1 %, 0,3 % i 0,3 %. Uzasadnione jest wykluczenie z grupy państw o najbardziej stabilnych cenach tych państw, których stopa inflacji nie może zostać uznana za miarodajną wartość referencyjną dla innych państw członkowskich. Państwa, których wykluczenie jest uzasadnione, zostały wymienione w sprawozdaniach z konwergencji z 2004, 2010 i 2013 r. W obecnej sytuacji uzasadnione jest wykluczenie z grupy państw o najbardziej stabilnych cenach Grecji, Bułgarii i Cypru ⁽⁷⁾. Na potrzeby obliczenia wartości referencyjnej inflacji państwa te zastępuje się przez Łotwę, Portugalię i Irlandię — kolejne trzy państwa członkowskie o najniższej średniej stopie inflacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 21.6.2005, s. 203.

⁽³⁾ Dz.U. L 112 z 24.4.2012, s. 21.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 236 z 2.8.1997, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 73 z 25.3.2006, s. 21.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 z dnia 23 października 1995 r. dotyczące zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych (Dz.U. L 257 z 27.10.1995, s. 1).

⁽⁷⁾ W kwietniu 2014 r. średnia 12-miesięczna stopa inflacji w Grecji, Bułgarii i na Cyprze wynosiła, odpowiednio: – 1,2 %, – 0,8 % i – 0,4 %, a dla strefy euro wskaźnik ten wynosił 1,0 %.

- (9) Zgodnie z art. 2 Protokołu nr 13 kryterium sytuacji finansów publicznych określone w art. 140 ust. 1 tiret drugie TFUE wymaga, aby w czasie badania państwo członkowskie nie było objęte decyzją Rady podjętą zgodnie z art. 126 ust. 6 TFUE, stwierdzającą istnienie nadmiernego deficytu.
- (10) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 13 kryterium udziału w mechanizmie kursowym Europejskiego Systemu Walutowego określone w art. 140 ust. 1 tiret trzecie TFUE wymaga, aby państwo członkowskie spełniało normalne granice wahań przewidziane w mechanizmie kursowym (ERM) Europejskiego Systemu Walutowego bez poważnych napięć co najmniej przez dwa lata przed badaniem. W szczególności państwo członkowskie nie mogło zdewaluować z własnej inicjatywy dwustronnego centralnego kursu swojej waluty wobec euro przez ten sam okres. Od dnia 1 stycznia 1999 r. punkt odniesienia dla oceny spełnienia kryterium kursu wymiany stanowi mechanizm kursowy ERM II. Oceniając spełnienie tego kryterium w swoich sprawozdaniach, Komisja i EBC zbadały okres dwóch lat do dnia 15 maja 2014 r.
- (11) Zgodnie z art. 4 Protokołu nr 13 kryterium konwergencji stóp procentowych określone w art. 140 ust. 1 tiret czwarte TFUE wymaga, aby w ciągu jednego roku przed badaniem państwo członkowskie posiadało średnią nominalną długoterminową stopę procentową nieprzekraczającą więcej niż o dwa punkty procentowe stopy procentowej w co najwyżej trzech państwach członkowskich o najbardziej stabilnych cenach. Na potrzeby kryterium konwergencji stóp procentowych wykorzystano porównywalne stopy procentowe referencyjnych dziesięcioletnich obligacji skarbowych. Aby ocenić, czy kryterium konwergencji stóp procentowych zostało spełnione, w sprawozdaniach Komisji i EBC jako wartość referencyjną przyjęto zwykłą średnią arytmetyczną nominalnych długoterminowych stóp procentowych trzech państw członkowskich o najbardziej stabilnych cenach powiększoną o dwa punkty procentowe. Wartość referencyjna dla okresu jednego roku, do kwietnia 2014 r. włącznie, wyniosła 6,2 % i została obliczona w oparciu o długoterminowe stopy procentowe na Łotwie (3,3 %), w Irlandii (3,5 %) i Portugalii (5,9 %).
- (12) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 13 Komisja ma dostarczyć dane wykorzystywane w ocenie spełnienia kryteriów konwergencji. Komisja udostępniła odpowiednie dane. Dane budżetowe zostały dostarczone przez Komisję po tym, jak państwa członkowskie złożyły do dnia 1 kwietnia 2014 r. odpowiednie sprawozdania zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 479/2009 ⁽¹⁾.
- (13) Na podstawie przedłożonych przez Komisję i EBC sprawozdań w sprawie postępów dokonanych przez Litwę w wypełnieniu zobowiązań w zakresie urzeczywistnienia unii gospodarczej i walutowej stwierdza się, że:
- a) przepisy krajowe na Litwie, w tym statut krajowego banku centralnego, są zgodne z art. 130 i 131 TFUE i ze Statutem ESBC i EBC;
- b) w odniesieniu do spełnienia przez Litwę kryteriów konwergencji wymienionych w czterech tiret art. 140 ust. 1 TFUE stwierdza się, że:
- średnia stopa inflacji na Litwie w okresie jednego roku, do kwietnia 2014 r. włącznie, wyniosła 0,6 %, a więc kształtowała się znacznie poniżej wartości referencyjnej, i prawdopodobnie utrzyma się poniżej tej wartości w najbliższych miesiącach,
 - Litwa nie jest objęta decyzją Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, a jej deficyt budżetowy wyniósł w 2013 r. 2,1 % PKB,
 - od dnia 28 czerwca 2004 r. Litwa jest członkiem mechanizmu ERM II; w momencie przystąpienia do ERM II władze Litwy jednostronnie zobowiązały się do utrzymania ówczesnego systemu zarządu walutą również w ramach mechanizmu kursowego. W ciągu dwóch lat poprzedzających obecną ocenę kurs litwa nie odbiegał od kursu centralnego i nie odnotowano napięć kursowych,
 - w okresie jednego roku, do kwietnia 2014 r. włącznie, długoterminowa stopa procentowa na Litwie wyniosła średnio 3,6 %, czyli kształtowała się poniżej wartości referencyjnej;
- c) w świetle oceny zgodności prawnej i spełnienia kryteriów konwergencji oraz dodatkowych czynników Litwa spełnia warunki konieczne do przyjęcia euro,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Litwa spełnia warunki konieczne do przyjęcia euro. Derogacja w stosunku do Litwy, o której mowa w art. 4 Aktu przystąpienia z 2003 r., zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2015 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2014 r.

W imieniu Rady
S. GOZI
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 29 lipca 2014 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/88/UE tymczasowo zawieszającą przywóz z Bangladeszu środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego lub składających się z nich („pieprz żuwny”) w odniesieniu do okresu jej stosowania***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 5327)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/510/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (i),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Komisji 2014/88/UE ⁽²⁾ została przyjęta w następstwie dużej liczby zgłoszeń skierowanych do systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach (RASFF) ze względu na obecność wielu szczepów *salmonelli*, w tym *salmonelli typhimurium*, stwierdzoną w środkach spożywczych. Szczep ten jest drugim co do częstości zgłoszeń serotypem spotykanym u ludzi i stwierdzono dużą częstość jego występowania w środkach spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego („pieprz żuwny”, powszechnie znanego jako „betel”) lub składających się z nich, pochodzących z Bangladeszu. Od 2011 r. Zjednoczone Królestwo zgłosiło wielokrotnie przypadki wystąpienia ognisk zatrucia *salmonellą* pochodzącą z liści pieprzu betelowego. Ponadto prawdopodobne jest, że liczba zgłoszonych przypadków w Unii jest zaniżona.
- (2) W związku z tym decyzją wykonawczą 2014/88/UE zakazano przywozu z Bangladeszu do Unii środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego lub składających się z nich do dnia 31 lipca 2014 r.
- (3) W lutym 2014 r. Bangladesz przedstawił aktualny stan realizacji planu działania w celu usunięcia niedociągnięć wskazanych w trakcie audytu przeprowadzonego w 2013 r. przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii Komisji Europejskiej. W sprawozdaniu Bangladeszu wskazano, że realizacja jest nadal w toku i nie została jeszcze zakończona.
- (4) W związku z tym nadal pozostaje do rozwiązania szereg problemów. W szczególności nie wprowadzono jeszcze w życie programu wywozu zaproponowanego przez branżę zajmującą się wywozem liści pieprzu betelowego. Nadal obowiązuje zakaz wywozu liści pieprzu betelowego wprowadzony przez sam Bangladesz w maju 2013 r. Zakaz ten okazał się jednak nie w pełni skuteczny i od czasu jego przyjęcia w ramach RASFF zgłoszono dziewięć przypadków usiłowania przywozu liści pieprzu betelowego do Unii. W związku z tym nie można uznać, że gwarancje udzielone przez Bangladesz są wystarczające do rozwiązania kwestii poważnych zagrożeń dla zdrowia ludzi. Środki nadzwyczajne ustanowione decyzją 2014/88/UE powinny zatem pozostać w mocy.
- (5) Okres stosowania decyzji wykonawczej 2014/88/EU należy zatem przedłużyć do dnia 30 czerwca 2015 r.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 4 decyzji wykonawczej 2014/88/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 czerwca 2015 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/88/UE z dnia 13 lutego 2014 r. tymczasowo zawieszająca przywóz z Bangladeszu środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego lub składających się z nich („pieprz żuwny”) (Dz.U. L 45 z 15.2.2014, s. 34).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
Tonio BORG
Członek Komisji

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL